



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Bonis Operibus Docto. Martini Lutheri Liber

Luther, Martin

Vuittemberge, 1521

VD16 L 7151

Secvndo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-33333

DE OCTAVO PRAECEPTO.

FALSVM TESTIMONIVM CONTRA proximū tuū ne dicas.

**Septimum
praecipuum.
Non esse di-
cēdū falsum
testimoniū.**

**Non aliud
pireatū vul-
garius, male
dicentia.**

**Impia sentē-
tia. Vigilāti
iura subue-
niunt.**

**Veritatis tes-
timonium
contra pseu-
do Aposto-
los.**

¶ Hoc vero praecipuum videtur paruum, reuera tamē ita magnū, ut id ipsum vere obseruato, periclitandū sit de corpore & vita, de opibus & fama, de amicis & quicquid habet, nihil tñ amplius cōplectens q̄ opus parui membri linguae, quod est veritatē dicere, & mendacio contra dicere, si necessitas ferat. Itaq; multa mala opera linguae hic prohibentur. Primo quae loquendo, deinde quae tacendo cōmittuntur. Loquendo, quādo malā causam habens in iudicio, eam nititur malo fundamento pbare & conseruare, dolo malo proximū suū capere, pponere quicqd suā causam ornat vel promouet, tacere & diminuere quicqd sui pximi bonam causam adiuuet. In quo nō facit proximo suo quod sibi ab eo factū uelit. Hoc sunt qui faciunt partim ppter utilitatē aliquā, partim ad vitandā vel iacturā vel infamiā, qua re magis sua, quā dei querūt praecipuum, sese sic excusantes. Vigilanti iura subueniunt. Quasi vero ipsi non debeant vigilare in causa proximi, tanquā in ppria. Ita permittunt volentes proximi causam pessum ire, quāuis certū eam iustam esse. Quod malū hodie adeo cōmune est, ut timeā nullū vel iudiciū vel actū fieri, quin altera partiū contra hoc praecipuum faciat. Quod si etiā nō habeant vires perficiendi, malā tñ voluntatem & mentē id faciendi habent, qđ vellent bonam proximi causam cadere, suam vero malā vincere. Possitissimū autē sit hoc peccatū, si aduersa pars magnus aliquis Iohannes vel inimicus sit. Sic enim volumus inimicum vlcisci, magnum Iohannem nolumus a nobis alienare. Ita inchoatur adulatio & assentatio, vel saltē suppressio & silentium veritatis. Hic enim nemo vult expectare indignationem, damnum, & pericula pro veritate. Sic pessumdari necesse est dei praecipuum. Atq; hoc fere est mundi imperium siue regimen. Qui enim hic cupiat & velit perseverare, vranq; manum habeat plenam bonorum operum, tantum lingua perficiendorum. Praeterea IHESVS bone, quos sunt qui donis & muneribus moti ad tacendum, a veritate depelluntur: ut profecto vbiq; sublime, magnum, & rarum opus sit, nō falsum testem esse aduersus proximum suum.

SECUNDO.

¶ Praeter hęc est aliud veritatis testimonium, adhuc maius, quo cogimur aduersus malos spiritus pugnare. Hęc autē pugna incipit non

pro rebus temporalibus, sed pro Euangelio, & veritate fidei, quam diabolus nunquam ferre potuit, omnia ita moliens, ut principes populi veritatem fidei oppugnent & persequantur, quibus difficile repugnari potest. De quo est in psalmo lxxxii. Eripite pauperem, & egenum de manu peccatoris liberate. Quamvis ergo haec persecutio rara sit facta & desueverit, in culpa tamen sunt spiritualium praelati, Euangelium non excitantes, sed permittentes subverti. Et ita profligauerunt eam causam, propter quam eiusmodi persecutio & testimonium excitari deberet, docentes nos vicissim traditiones & constitutiones suas, & quicquid ipsis liber. Ideo & statim quiescit desidens quando Euangelio profligato etiam Christi fidem profligauit. Ita omnia ex votis diaboli succedunt. Si autem Euangelium esset denuo resuscitandum, & audiendum, haud dubie totus orbis terrarum commoueretur, concitans maiorem partem Regum, Principum, Episcoporum, Doctorum, Sacrorum siue Spiritualium, & quicquid est magni, contra hoc repugnans, sicut semper factum est, quoties verbum dei in lucem prodijt. Non enim potest ferre mundus quod a deo venit. Quod probatum est in CHRISTO, qui maximum, charissimum, & optimum illud fuit quod deus habet, & tamen tantum abfuit ut eum mundus acciperet, ut etiam atrocius persequeretur, quam omnia alia quae vnquam a deo venerunt. Itaque sicut illius tempore, ita semper pauci sunt qui faueant diuinae veritati, in discrimen conijcientes corpus & vitam, opes & famam, & quicquid possident. Sicut CHRISTVS promissit. Eritis odio omnibus gentibus propter nomen meum. Item Tunc scandalizabuntur multi. Imo si hanc veritatem persequerentur agricolae, pastores, stabularij, & sordidi homines, quis non videret vellet eam fateri & testari? Sed persequentibus eam Pontifice, Episcopis, vna cum Principibus & Regibus, omnes fugiunt omnes tacent, omnes adulantur, ne sua bona, suum honorem, suum fauorem, suam denique vitam perdant.

TERTIO.

¶ Quamobrem autem hoc faciunt? Ideo nempe, quod nihil fidei habent in deum, nihil boni sibi de deo persuadentes. Nam vbi cumque haec fiducia & fides erga deum est, illic est animosum, minax, & impaudum cor, quod veritati subscribit & adstat, siue capitis, siue pallij sit periculum, siue contra Pontificem, siue contra reges sit. Sicut videmus a sanctis martyribus factum. Nam eiusmodi cor contentum propitio & clementi deo, contemnit honorem, fauorem gratiam, & opes omnium mortalium, permissens & abiit & venire quicquid nolit durare & manere. Sicut legitur in psalmo, xliij. Ad nihilum deductus est in conspectu eius malignus,
K ij